

liga lif. Mätte vi med våra samtal öfver ett så in-  
veckladt ämne framför allt fästa oss vid de delar  
hvilka framför andra förtjena att framhållas, och mätte  
vi framför allt ej glömma de fakta hvilka klarast  
framställa det gemensamma naturens band, som för-  
enar de i ethern sväfvande boningarna!

Låt om oss nu, uppmärksamme läsare, begifva oss  
af på vår resa; vägen är lång, vi ha ingen tid att  
förlora. Vi skola ej tillgripa hvarken Asmodei elixir,  
hvilket satte Hoffman i tillfälle att bestjåla Holberg,  
författaren till *Niels Klim*, ej heller det som begag-  
nades af mylord Ceton, hvars sekreterare ej var mera  
samvetsgrann mot Cyrano de Bergerac. Vi skola ej  
heller med Alighieri åkalla en gudomlig skalds vålnad  
eller en älskad hädangängens skugga, ej heller med  
författaren till *den extatiska Resan*, en af sferernas  
styrande genier. Vi skola ej iakttaga någon oratorisk  
försigtighet. Endast begagnande oss af de andliga  
gåfvor, hvarmed naturen utrustat vår intelligentia va-  
relse, skola vi, medan vi kvarlemnna vår kropp på  
jorden, låta vår ande besöka hvar och en af vårt  
systems klot, låta den färdas ännu längre, för att  
under sin flygt undersöka tillståndet hos invånarne  
på de andra himmelska jordarna, månarna, planeterna  
eller solarna.